

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201325
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018201325.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci žalobcu: Mgr. X. D., nar. XX.XX.XXXX, T., zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Ňuňukom, Cintorínska 22, Bratislava, proti sťažovateľovi (žalovanému): Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OPS2-94/2013 zo dňa 11.09.2013, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/153/2018-75 zo dňa 23.01.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/153/2018-75 zo dňa 23.01.2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného č. KM-OPS2-94/2013 zo dňa 11.09.2013, ako aj rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-KDI-419/2013 zo dňa 27.05.2013 a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutím č. KM-OPS2-94/2013 zo dňa 11.09.2013 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

2. Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave rozhodnutím č. KRPZ-BA-KDI-419/2013 zo dňa 27.05.2013 o úhrade nákladov spojených so zabezpečením získania kvalifikácie podľa § 143 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície („zákon č. 73/1998 Z. z.“) žalobcovi, ako bývalému príslušníkovi Policajného zboru naposledy v stálej štátnej službe vo funkcii referent oddelenia cestného dozoru odboru výkonu služby krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave služobného úradu Ministerstva vnútra SR, uložil povinnosť uhradiť Ministerstvu vnútra SR pomernú časť nákladov vynaložených na získanie

vysokoškolského vzdelania 1. stupňa (bakalárskeho) a na štúdium v 2. stupni (magisterského) na Akadémii Policajného zboru v Bratislave (ďalej aj ako „akadémia“) vo výške 2.986,22 Eur. Prvostupňový orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca bol dňom 03.12.2012 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 729 zo dňa 28.11.2012 potvrdeným rozhodnutím č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22.02.2013, a preto magisterské štúdium na akadémii neukončil. Rovnako prvostupňový orgán poukázal na § 142b ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a povinnosť žalobcu zotrvať v služobnom pomere dvojnásobok doby trvania štúdia, alebo uhradiť náklady vynaložené na získanie alebo na zvýšenie kvalifikácie, alebo ich pomernú časť.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že materiálnym základom pre vydanie napadnutých rozhodnutí bolo prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, a to na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 729 zo dňa 28.11.2012 potvrdeného rozhodnutím žalovaného č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22.02.2013. Vzhľadom na to, že rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/56/2015 zo dňa 14.12.2016, bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/105/2013-131 zo dňa 03.09.2013, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-5/2013 zo dňa 22.02.2013 a vec týkajúca sa prepustenia žalobcu zo služobného pomeru bola správne orgánu vrátená na ďalšie konanie, služobný pomer žalobcu ako príslušníka Policajného zboru nebol ukončený a naďalej v čase rozhodnutia trval. Krajský súd preto uzavrel, že neexistoval dôvod, prečo by mal žalobca uhradiť pomernú časť nákladov spojených so vzdelaním na akadémii pre nezotrvanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľ namietal argumentáciu súdu v bodoch 18 a 19 napadnutého rozsudku s tým, že služobný pomer žalobcu skončil a naďalej netrvá. Sťažovateľ poukázal na to, že rozsudkom NS SR sp. zn. 2Sžo/56/2015, ktorým potvrdil rozsudok KS BA č. k. 5S/105/2013-131 zo dňa 03.09.2013, bolo zrušené iba druhostupňové rozhodnutie žalovaného, ale personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 729 zo dňa 28.11.2012, ktorý tvorí samotný základ prepustenia žalobcu zo služobného pomeru zostal v platnosti. Preto mal za to, že neodpadol žiaden dôvod, pre ktorý by nemal žalobca uhradiť náklady na vzdelanie.

6. Sťažovateľ ďalej namietal, že súd sa vôbec nezaoberal meritom veci, a to preskúmaním zákonnosti rozhodnutí žalovaného č.p.:KM-OPS2-94/2013 zo dňa 11.09.2019 a č.p.:KRPZ-BA-KDI-419/2013 zo dňa 27.05.2013 týkajúce sa povinnosti hradiť žalovanému pomernú časť nákladov na vzdelanie podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

7. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 19.05.2020 a navrhol, aby ju najvyšší súd zamietol a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Po procesnej stránke sa stotožnil s tvrdením sťažovateľa, ale napadnuté rozhodnutie považoval za správne s poukazom na § 135 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého je na rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

8. Uviedol, že krajský súd je v predmetnom konaní, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/117/2018 oboznámený so skutočnosťou, že žalobcovu prepustenie je postavené na skutkovej vete, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté v trestnom konaní rozsudkom KS BA č. k. 4To/54/2016 zo dňa 23.06.2016, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na

internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

10. Kasačný súd dopytom zistil, že na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/117/2018 prebieha konanie žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-6/2018 zo dňa 22.05.2018 a personálneho rozkazu č. 729/2012 zo dňa 28.11.2012, ktorým bol sťažovateľ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

11. Vec Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/117/2018 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru skutkovo predchádza vec sp. zn. 6S/153/2018 (pôvodne 6S/230/2013) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutiu žalovaného č. KM-OPS2-94/2013 zo dňa 11.09.2013, ako aj rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. KRPZ-BA-KDI-419/2013 zo dňa 27.05.2013 o povinnosti uhradiť pomernú časť nákladov na získanie vysokoškolského vzdelania na Akadémii Policajného zboru v Bratislave vo výške 2986,22,-€. Je tu daný dôvod na spojenie vecí podľa § 65 ods. 1 SSP. Skončenie služobného pomeru policajta má charakter prejudiciality v zmysle § 132 ods. 2 SSP k úhrade nákladov na vzdelávanie bývalého policajta podľa § 143 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

12. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok